

Poc temps després de la tornada a Xile de l'orella Ramon, i, sense dubte seguint consell de Dona Anna Kam freqüent i molt ben esvolta da consellera dels pares, ^{aquests} van decidir que, en compte de fer dos ~~fatigados~~ ^{malles} per setmanar a Barcelona, jo m'h instal·les per tot el curs. Així el plan m'abellia. Tercer ha que tenia la dèria d'ampliar els meus estudis de solfeig a l'Escola Municipal de Música ^{de Barcelona} ~~de Barcelona~~ ^{que dirà} de mestre Nicolau. Durant un dels meus ^{darrers} ~~malles~~ ^{a la capital} m'ha havia presentat. En aquella època el mestre Nicolau ~~mascota~~ era un tipus imponent: alt espai amb ^{alombra} barba de profeta. D'expressió severa i sorprès m'havia rebut amb un gruny. "Quina edat tenia?" "Eren hores aquelles de començar a estudiar solfeig?" "El solfeig s'ha de començar als cinc o sis anys del més tard."

Yo havia aguantat el xàfec sense piular. Després li vaig dir que venia de Síria on ja feia temps que em dedicava a la música.

De solfeig fa en sobre peix que havia fet en orquestra. El que veia era perfectíssim. Tot vinent m. han va deixat un llibre obert per una pàgina. "Béix Solfeig!" Ya soltejava i ell m'escollava. "Sí, sí", sense un sonriure en una paraula d'enorgulliment m. hanva escrit a un curs de solfeig i tòria de la música. Hi havia d'assistir tres cops per setmana al matí. Aquest fet feia més avincent la necessitat de venir a Barcelona.

No recordo feri regularment la ~~treballar~~ matxeta) matxeta en va ~~comer~~ allotjament en un convent ^{de júfones}. En sembla recordar que estava situat a Trafalgar o a ~~Trafalgar~~ ^{o Sant Joan} Petrus-Marc-Auzias-mare, ~~o la~~ ^{o la} ~~Beiley~~ ^{mais del} del de Sant Joan d'aquest convent ^{tempat} ~~en~~ ^{en} temps ~~tempat~~ ^{que} va recordar que no tenia de l'organista de Sant Joan o en Paüells. En arribar-hi amb el meu llorajà perquè no m'havia estat guine. (En arribar-hi amb el meu abrillat, les meves robes i la meva malaltia, jo em sentia animad ~~per~~ ^{el} malalt copart d'aventura) sempre ha guiat les meves passes. Sovint amb tot poc menys, que se n'ha anat d'altres que no ho ^{pago} amb la dolçat amb la vida llibertat o amb la vida

Aquest espírit d'aventura era - si no pess dir és - francament
naturalment³ optimista, imprudent i fins aixelebrat. - Supots que tot esperis
d'aventura després del pessimisme / la prudència, el secret de salut.
Hi havia però un àngel guardià que no em deixava mai
de petjat i enemig que aquest àngel a qui dificilment identi-
ficable amb els àngels ~~corrents~~^{fogats per la nostra imaginació} - era sens dubte un àngel guar-
dià amb tots els atributs angelics per cui sempre
~~tots els atributs angelics per cui sempre~~
~~deixa sermeixos que m'ha guia-~~
~~de prendre mal~~
det ~~admirablement~~ arribava més a Barcelona ~~amb~~^{amb} do-

mes grans esperances, un gran optimisme. Tot mi hi sem-
blava possible, la florit, l'omor, i naturalment a felicitat,
Barcelona va, una gran ciutat oberta al món, ~~excessos més o menys~~
~~ample, oberta a tota mena de sensacions.~~
Les homes d'aquí i d'allà eren diversos, explorats amb pos-
sibilitats infinites. Yo voldria veure internament, arridament,
ficar al mas - arrel, ~~fui dia el mes dia l'espírit a tota l'animació~~
~~el corall dels homes i en dels homes, tastar a tots els plats~~
beure en tots els got, posar el cap on tots els coixins i el

cel a tots els seients ... jo voleia, volia un temps d'entre
 viure sense sospiitar el que m'esperava com a reago de
 la meva audàcia ni el que caldrà acceptar en aquell
 enlluernador Barcelona que jo cretava tot just orientant mésica
 allotjade en un convent de monxes i a l'Acadèmia Pironaud, i més tard a Mâcon, a
 Gimelva, a Chamonix, a França a Tahiti ~~a l'Africa i al Nord~~
 al sud de França...

El començament de la meva aventura barcelonina comen-
 çava sòpitament. A casa les monxes jo tornà sempre una cambra
 fosca i tan xica que no hi cabien els cops d'argent del meu rabi-
 ol. Vaig ~~per~~ trobar d'anar a estudiar en una estranya sala
 Tació també fosca - la falta de llum era l'obra característica
 del convent - on no hi havia cap altre moble que
 un confessorari - jo estudiava molles estores ^{gairebé sempre sense mirar les 2 espaguetis} de memòria
 i ho feia amb l'escard fixe en la reixa i quell confesio-
 nari, que a force d'ús i únic poble d'una cambra

Guayaquil, 8-60 - BOGOTÁ (Colombia).
 EDIL, Avda. Uruguay 182 - MÉJICO 7, D.F. (Méjico) ••• Interiores, S. en C., Avda. Argentina 2022 - MONTEVIDEO (Uruguay) ••• Vicente Mestre & CIA, Ltda., Avda. Jiménez de Güemes 182 - MEJICO 7, D.F. (Méjico) ••• Interiores Edil, central - CHARACAS (Venezuela) ••• Interiores, S.A., Paraguay 2034 - BUENOS AIRES (Argentina) ••• Interiores, S.A.

PILALES:

VALENCIA-2: Marguerites de Solteo, 3
 BILBAO-11: Eritela, 24 • LAS PALMAS DE GRAN CANARIA: General Vives, 64 • PALMA DE MALLORCA: Bernardo de Tormes, 31 • SEVILLA: Pajaritos, 11

SUCURSAL:

MADRID-4: Argensola, 24

DELEGACIONES:

BILBAO-11: Eritela, 24 • LAS PALMAS DE GRAN CANARIA: General Vives, 64 • PALMA DE MALLORCA: Bernardo de Tormes, 31 • SEVILLA: Pajaritos, 11

VALÈNCIA-2: Marguerites de Solteo, 3

s'anava present n'ida, s'anava fantàsticament personalitzant. Li descobria una ferocia; i que es més greu, una llei d'ànima. L'ànima d'un confessori no pot ésser una ànima alegra i paternal més aviat una ànima rebarbativa i severa. El confessori, sense ésser vell, sembla estar feta d'us, jubilat, però jo, bo, i ~~execrant~~^{amb l'argot} pels i escotes, llegats o picats, m'imagineva les confessions que havien passat entre els atapauits elisots ontsacaravats, les impenitables confessions o les confidències més o menys profanes.

que àndes o distetes, pujar pietres oïdes hanion esvalset

VERGARA S.A.

Espereando seu de su conformidad le
 saludamos muy atentamente.

- qui porten estentes i universitats oides
 hanien esocials. Peccats, pecats, pecats; mortals, venials
 de pensament, d'acció, confessats amb propòsit d'erronee
 confessats amb ^{hipocrisia} superficialitat o il·lusion... distribució
 de penitències, d'absolucions, quantitat d'absolucions,
 penitències, molts peccats, noves penitències, absolu-
 cions... Tots ^{aquelets pensaments} arrengats amb els socis, els aspectes
 m'entenebria l'ànime, em comunicava un debil trip
 de fugir ~~del torrent~~, respirar l'aire del ^{fora} paper. Desavé
 l'instrument, "me n'anava a qualsevol lloc a
 recalar pels carrers a ouifar-me al Park de la Ciutat
 i adella a xerrar una estona amb la Carolina
 que no podia allotjar-me per dient a casa seva
 a les oficines de P. Island ...

L'atmosfera del convent era estricta. L'hor^a d'hor^a (de despar^{ir} les vuit a^m de la missa) era l'hor^a d'ope-
r^{ar} per nou l'hora de dormir-se a la cambra] i la hor^a d'ope-
gar per els llimps de la casa; ^{l'una} monja passava de cambra
en cambra (tot era silenci quietud, l'insomni i els
mals pensaments - i qual com els bons - eren atropallats
per les campanades lentes i tristes ^{d'una sèrie de tres.}
^{les moltes, fort poca en tota.} ~~to les notes, del pacient~~
Al menjador, on no hi havia més que dels peixos vellots,
~~hafadets,~~ ~~criticaires;~~ jo era esguardada com un ani-
mal exòtic caigut allí per poca cabralitat, o pitjor, com a
ciutat d'alguna ^{curta} malifeta. Cap no era amable amb mi per-
que jo havia comès una gravíssima i imperdonable falta,
la d'ésser jove i ignoràssima. D'altra banda jo no havia
sabut que dir-los. Les del cap, d'avall de la taula ^{governava}
uns pensaments ~~contra~~ ^{de} la leg del cap d'amunt, leg del cap d'amunt en-
ticaren ^{al} la del mig, les del mig es connectaven amb
menys llengua les de tots dos extrems. Quan una ven s'aleixa

mes que una altra era per a donar un miguel a la veïna +
o protestar d'alguna cosa. De protestar ~~que se'n conserven~~
~~les velles pensionistes~~

del menjador, dels horaris, de la fisiència de les morges, del
~~triste~~ ~~suposat~~ / de l'arròs atorgat a les privilegiades ...

Tot, eren recullades malintents, riucs i rius malvulents -
maliciosa bellugadissa de caps, bellugadissa dels mestres, alegrament d'espàtules desbocadissimes,
sorriures i trucades de boca desafiadives.. algunes n'alle fan
castiga, algun organisme impotable i històric ...

Entre el confessionari jubilat i la institutio ~~companysia~~ de les
velles ~~mores~~ ^{fotimaires} jo em sentia envair per una malinconia
pecillosa. Sort ~~de la seva propietat~~ ^{los anades, tornades a} la ciutat per anar a
aprendre a l'Escola Municipal de Lluïsada, i a l'Acadèmia
Hi naixà un per dificil que sia de comprendre, però de confe-
~~stacions~~ no m'heric fet caps així. A l'acadèmia ~~de classe~~
els alumnes eren ~~destinataries~~ ; mesquidaven amb molysmen
elles que els alumnes ~~estremadament~~ estiguades, consentides del mateix dinar
A l'Escola Municipal de Tarragona atorgat sense temps

FB

les alumnes, ostensiblement estimades, i con-

siderades ^{pel} mestre Binard, eren de classe distingida; i m'esperguardaven amb menyspreu. Ni un sol moment no em va passar per la imaginació que cap d'elles pogués esdevenir amiga meva. Eren unes noies elegantíssimes. Vestien impeccablement, no els mancava cap detall indumentari: prins, tot la naturalesa semblava haver-les dotat de qualitats superiors a les meves - Potes a qui m'ho sembla - Eren altes, delgades, de capellines; gent desinvolta, el cap molt alt, i uns nassos empitjorats de suficiència; d'orpull. Nascuts de casta superior, audecs podencs aristocràtics - el meu era un nas sempreolent i triunfador.

correcte, i un nas que ensenyava, que avancava sense cap mena d'urgència, aristocràtic m'

A l'Escola de Música no hi havia alumnes (de l'altra burgesia). Tot era gent que mai o menys del meu ram,

Hei ningú m'esperguardava amb senciry ni passava travat d'escola: i enllà d'això, però cada dia anava a la seva adolorat amb l'estudi: i no enrestava temps per a ^a Kenedi i els seus amics.

~~força per col·laborar amb els obagols
no tinc espèrt en el matxigat. Per altra banda la vida del carrer~~)
~~era l'única que havia de ser convertida. Però el canvi si que era dientit, Clase~~
~~resplillava interessant, divertida, El sol,~~
~~l'aire, els vienants, els contxes i els omnibus de cavalls, els ho-~~
~~mers que et miraven amb malició. I d'assaven alguna llega-~~
~~teria més o menys fina més o menys grogues. Però ^{això s'acaba} s'acaba~~
~~prou per a omplir el buit: la soledat del convent. Tanta obaga!~~
~~resultava després d'una cosa sensa capaçitat amb qui pugueren passar.~~
~~Tanta indiferència~~
~~nascuda: la poesia, la poesia, la ^{indiferència} ~~poesia~~ hostil~~
~~com'ofegarem. Vaig decidir fugir, ja era la secció negada~~
~~que fugia. La primera ^{va ésser} era absolutament inexplicable,~~
~~fantabiosa, la secció era impulsiva, impel·tiva, inexpli-~~
~~cible com la primera però molt més justificada. Tots~~
~~el violoncel enfundat pensant d'una cosa, i una bofetada de~~
~~ciuris plena de telles ^{pensant en l'altra} com si anés a ell~~
~~tenir de no tornar-hi. Me'n vaig anar de llor a casa ~~de~~~~
~~George Lame Karr, li vaig explicar ^{els motius de la meva decisió} la meva decisió. No for-~~
~~maria mai més al convent. M'hi separava, m'hi tornaria~~
~~encantadora i molts guillotines del tòtem~~

Carme Karr em va comprendre, va fer anar a cercar la meua
roba per una nitanya i em féu preparar un llit en una com-
brete solveta.

- He estiuell' als teus pares, va di. mestra et serà una diada
més adiant t'estaràs a casa.

M'hi vaig quedar fins a final de curs. Era com una filla més
~~de la dona Carme Karr~~. Participava a totes les festes, a totes, les sortides. Amb els
més i les més les sortides. ~~filla de Carme Karr~~ sempre gaudia més o menys però eren cosa mai
més interessant per tots coneixents. Amb qui més m'avenia jo era amb
Carme però els altres dos també, ~~erem directius~~, jo anava com un gran
pianista. Jo l'escollava amb admiració: ~~era~~ jo l'escollava amb admiració: ~~era~~ jo l'escollava amb admiració:
per a fer-me enfadar ~~treballs de Beethoven~~ transformava un andante ~~en una~~
magistral i un estudi de Joan Sebastian Bach en masses militars
d'acromes amb compassos de vuit, de magistral. Jo reconeixia la
seva trage, el dinumí del ritme que posseïa i la gran agilitat
del seu dit per aquelles ~~facilitat~~ ^{una manca de respecte als grans mestres} em combleaven una profanació que
tractava d'anetjar en ell los mous del piano, ell era ventosa ^{lo admirava}
a tirar extrafort de rímes ^{a tirar extrafort de rímes} amb empenta, ~~no~~ punava. Jo li estriava els cabells, ell s'asseya

que m'impengia dins un cambra i m'hi tancava amb clau. Yo per a vençà-me desordenava els mobles i els objectes. Quan m'obria la porta desordenava. La dues germanes, Pauleta i la Carme seien, es trojaven de cui o el contrari: premien el meu partit i desordenen amb gran, tots iguals com eren dessarcos; avalotarem. Ningú no ens podria mendrar per mairada indiferent i ensopeida. ~~Dona Carme, comprensiva i indulgente, tot amb molta entusiasme.~~ Tot i la Carme, comprensiva i indulgente, tot amb molta entusiasme. ~~La seva fira de casa, no posava cap fe a les nostres discussions i baralles.~~ Així la seva dona Kar vaix coneixar tot de molt important d'aquella època. No em vaig fer amigada cap d'operació passat perqüè eren molts uns grans gars jo i m'impressionava per mi. D'altra manera no hi era; i tot i que els m'impresionaven, never tant que caps d'ells no reparava en això. Tot i que els peine per a intentar tractar-los personatges hi havia com Francesc Matamoros i l'abellí, tot tipus de profetarximic d'una forma tan comprenedora, amb la seva silueteta alta, elegant al seu pas aquilí, les seves barbes jocs i que, en la seva imprugnable fidelitat a l'anarquia o la revolució a l'infern de sople. Lluís Vila, així, posant el caràctre agnello, romeret, espia, espelles Mestres gran senyor i intelligentissim polígraf

Gaudiem d'una meravella llibertat

A casa de senyora Kan, vaig conèixer tot de gent important d'aquella època.eren personatges ben sittats en el camp intel·lectual que no s'interessaven gaire per mi. D'altra banda ells m'inspiraven massa respecte per a intentar tractar-los. Entre aquests personatges m'havia d'En France Molt impressionant a primera vista per la seva silueta bíblica alta, elegant, el seu mas aquilà, les seves barbes de profeta rabínic i la seva seu inconfondible senyoria. Yo el veia com envoltat d'un prestigi intel·lectual fet de mecenatges i de fidelitats atigràfiques: ~~escriptores i historiadors~~ a l'anarquia ortopròpia de nombrosos i ~~escriptores i historiadors~~ dels persones en ~~de~~ desig. Via, sempre atrofegat: entusiasta altrui que de tracte senzill i cordial.)

(Apelles mestres distingits polígrafs que ja contem- plava amb embadalada veneració els germans embadalida

els germans Balcells un dels quals es va (11)
mullerar més tard amb la Paulina de Lasarte,
la mare Montcerdà de Macià, compositora molt
celebrada en aquella època, autora de cançons senzilles
i melodioses alestides de moda; la Bonnemaison de
Verdaguer gran amiga i consellera de Comte; les perma-
nes Vidal molt anejudes entre l'alta societat d'aquella
època per llur qualitats artístiques reconegudes, una de les
quals ^{la pintora} ~~es maridà~~ amb Manuel de Montoliu, l'
altra ^{la violoncellista} ~~amb un apel·lit~~ del qual ens diu. Es ha fotogra-
fiat de les germanes Vidal sortint a la Ilustració
i en una revista molt elegant titulada Ferrimall que
dirigia la Camí Carr. De les germanes Vidal ~~una~~ molts
anys més tard, la violoncellista seguia el seu mestre
Pau Casals a l'exili on mai després de la guerra
mundial.

els germans Balcells un dels quals, el va millorar molt tant amb Paulina,
Miret i Mercé i mirede' de Medea compositora molt celebrat en el B
del desastre d'aquella època, la Bonnairaison de Verdaguer gran amiga
i consellera de Francesc Cambó, les dues germanes Vidal
màsiques i pintores una de les quals ve assen la esposa de Manuel de Mon-
toliu i l'altra ^{la mulera} de Cespedes i més tard viuda, ^{de Cespedes} compaginada
amb ell mateix, imposable; filla de Pau Casals... una de les famílies
que freqüentava assiduament els Lascars era el Dr. i Senyor
Reverdo havent assistit a unes sessions del Teatre on tot de
Dr. Junyent representaven els pessers importants. Els Dr. i Senyor
d'aquella època eren, com ho han estat sempre, una
gent brillantissima, enlluminadora en el Teatre encara que
jo em limitava a escoltar-los seus gossos molt ^{piar-mi-culebrada}
després de la representació servint-te i pestes als invi-
tats ^{Aleshores} i a tot el te ja m'agradava força ençax a peu no
havia pas el ric de bens i tres o quatre voltes diàries com

~~vais~~ ~~que~~ ~~trouare~~ ~~feix~~ ~~més~~ ~~tard~~

Durant la ~~sexta~~ temporada que vaig passar a casa de Lasaute, ~~no~~ podia veure i analitzar quanta tas de coses que més tard em ~~faré~~ ~~serien~~ ésser útils. Les brillants amitats de la senyora Karr m'impressionaven però no m'atreien tenir la sensació que aquell no era ni seria mai el meu més el mateix que m'esdevenia amb les distingides alumnes de l' Acadèmia Rimaud. No m'hi sentia antagonista en potència però sí en essència. Admiraava la cultura, la intelligença, la ^{el dinini} seguretat d'ells mateixos que posseien tots aquells personatges. No els envejava bo admirant-los però me'n sentia separada per una barrera infrangible. Aquella societat brillant i captivadora no seria mai la meva, com no ve ésser mai la del meu pare. Jo no faria - ho sentí ja alertores, ni el mes simple pas per atempar m'hi penetrara la adorstar - m. hi.

El pare preferia els campserols i els vilatans, jo preferia els artistes, els bohemis. Quelcom, potser la seguretat econòmica, potser ~~l'eixe visible~~^{l'eixe visible} l'èxit d'intellectuals ens els feia indisitjable mentre el campserol, l'artista o el pòtre es conduïen d'una manera més senzilla, més humana; i per això resultaven més atractius. En mi no influeixen cap idea "polític" — ^{"social"} segons que en el pare tampoc. No eren idees preconcebudes, eren sentiments. En comparar-me amb el pare, un home tan esquer, tan independent, jo recordava ~~les seves actituds~~^{fugitives} ~~els seus~~^{aspes}; l'envi jo era riallera; sociable però amb un gran esforç. En el fons, el pare i jo devíem sentir el mateix enveja que mai no ens ho havíem comunicat. Ell salia: jo presentava un invenible antagonisme entre aquella veïtat i nosaltres. De fet aquest antagonisme va començar aombrar sovint la vida del pare — jo he comprès molt més tard en llegir la seva autòbiografia — llavors, sempre més la meva ^{ha viscut} ha envueltada sovint per aquest reflex negatiu de la societat barcelonina amigada ^{de la corona} ~~de la terra~~ ~~de la terra~~

jo preferia mai - ho sentia p' aleshores, p' com no he hoy ¹³
 fet mai d'pare; m' el més simple pas per a aturar-me en
 a aquell món, penetrar-lo, adaptar-me-hi ^{poder}, penetrar en aquella societat tan ferma i enlluentada. Supos
 que el pare, com jo mateixa, ^{sense contraries} ^{en} ~~no ens sentim en altres~~ ^{en}
~~qualitat d'amis i companyys,~~
~~aquella classe social, el pare preferia els campesins i els ciutans~~
 jo preferia els artistes i els bohemis. No eren idees ^{en la seva} ^{polítiques},
 eren sentiments. Jo llavors no coneixia encara ^{a fons} el caràcter
^{de} ^{en} els sentiments de Prudenci Bertrana. Era un home tan silen-
 ciós tan gelós del seu interior de la seva intimitat espiritual
 i intel·lectual que ni els propis fills no la coneixien. Així
 m'ha colpat el seu ^{Ampli de pare,} i religió la seva obra literària per
 aconseguir de comprendre ^{per intuïció}. Pots per
 herències jo m'hi sentia identificada, ^{potser conservant-la} ^{la seva}
 esquerreja ~~en~~ en forma com una cintela a la primavera
 d'autèntica amistat. Segurament a cu m'hauria
 edovinat ed moleix a per atzar algun d'aquells personatges

m, hagués allargat la mei amb gert amistos. Però a nomb¹⁴
no se li va acórrer de fer-ho i en acabar aquell curs i tornar
a Girona jo no ~~no~~ ^{a Barcelona} teria deixat cap amic. Salament la
meva antiga maestrissa, la Caroline ^{seguia essent l'amiga} ~~amb propava m~~ ^{que} era
~~co~~piacionàriam^{an} perfecta amovada d'envi i la fidelitat a cui.

En comprendre els meus estudes a l'estiu de ¹⁸ Camil Kan de
Lesarte jé mi heria trobat una dispensa excellent. La dirigia dona
Josepa de Riquer de Palau Songalés de Guifans - Demano pendo als
meus lectors d'aquest excès de des. Com que això no és una
novella vinió unes memòries ^{no puc ui} ~~de~~ ^{que} posar les coses al seu
lloc ^{que elevar} ~~i fer el de~~ - per al tingut ni regalar - lo al seu no
(a qui personalment més arribava ^{de Riquer en fan un roba})
el tingut - ^{de Riquer} Josefa Josefa ^{com a actriu fallida}, era una dona
com no n'hi han gaires, fermament del célebre pintor Alexandre
de Riquer en i espresa del ^{inequat} poeta i escriptor Pere Palau Songalés a
Guifans ^{havia sofert reversos de tortura que l'havien} ~~era~~ ^{en} obligada ^{per} ^{la tempesta} circumstàncies a acceptar
tar alguns despesos. Amb despesos o sense ^{de Riquer} Josefa ^{de Riquer} era

una gran senyora amb ~~un~~ ^{una} senzilla, ~~una~~ efectuosa, ^{comprimita} i comprensiva
que Tot seguit la vaig estimar. El seu marit ^{en} Pere Plan

Singlaez de Gaijano, era molt ^{especial} ~~angost~~ per com a poeta, premiat en
molts concursos.

~~en possessió de nombrosos trofeus i recompenses literaries. Era molt amic de molts traductors del castellà (Ciprià Banyeres, de Verdaguer). Era molt amic de molts poesos d'ells anys abans de la meva estada a casa d'en Pere Plan. Viatgeava i parava poc a casa, però tornava tot i tota un tracte Verdaguer hi anava a dinar cada 3 dies. El traductor i amic de molts espanyols, José de Segovia. Cintó era molt més gran que la seva muller però d'un tracte esquitxat.~~

Joséfa de Riquer em va acollir amb una simpatia extraordi-

nària. Em va presentar als altres poetes, els estrangers sent ben educats i de bojes personals, a la família del seu germà Alexandre.

Els Riquer, pare, uns nois i una noia, eren una família no-

traordinària, originals, llibres i bistrinis. Començant pel célebre pintor d'et-libris, sabent per la filla Eulàlia, ^{que representava la mortissa de casa} que no recoloniava durant les sortides del rrin de la moneda que li estava atèsada a veure reaccions. Cada un d'ells n'era la seva vida original i formaven una ^{deixant-se morir pel cor a part l'interior} com el cor la ho manava. Mai no ha